Citation No. [2022] 15 SCR 500

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

Citation No. [2022] 15 SCR 500

ഹർ നരൈനി ദേവി മുതൽപേർ

v.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽപേർ .

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2017 ലെ 22957)

സെപ്റ്റംബർ 20, 2022

[ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത , ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ്]

ഡൽഹി ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം, 1954 – 50(എ) ആം വകുപ്പ് – ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശം നിയമം, 1956 – 4(2) ആം വകുപ്പ് – ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം 254 – ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശം (ഭേദഗതി) നിയമം, 2005– പൊതു വ്യവസ്ഥകൾ നിയമം – 6(ബി), 6(സി) – വ്യക്തിക്ക് മൂന്ന് ആൺമക്കളുണ്ടായിരുന്നു, അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പേ മരിച്ചുപോയവരാണ് – അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാർഷിക സ്വത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടായിരുന്നു തർക്കം – 1954 നിയമത്തിലെ 50 (എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകന്റെ ശാഖയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരക്കുട്ടികൾക്ക് (3,4 എതുകക്ഷികൾ) ലഭിച്ചു – 1954 നിയമത്തിലെ 50 (എ) വകുപ്പ് ചോദ്യം ചെയ്ത അപ്പീൽവാദികൾ 3,4 എതുകക്ഷികൾക്കൊപ്പം അനന്തരാവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവരുടെ അവരുടെ അമ്മയും സഹോദരിയുമാണ്, 1954 ലെ നിയമത്തിന് മുകളിൽ 1956 ലെ പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം നിലനിൽക്കുമെന്നും അവർ വാദിച്ചു– റിട്ട് ഹർജി ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞു – അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു: പാർലമെന്റും സംസ്ഥാന നിയമസഭയും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ (ലിസ്റ്റ് III) പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളിൽ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിരുദ്ധതയുടെ ചോദ്യം ഉയർന്നുവരൂ– ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 1954 ലെ നിയമം ലിസ്റ്റ് III ൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തിനും ബാധകമല്ല എന്നാൽ ഇത് ലിസ്റ്റ് II ലെ എൻട്രി 18 ലേക്ക് പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ് – അതിനാൽ, അനുച്ഛേദം 254 പ്രകാരമുള്ള വിരുദ്ധതയുടെ ഒരു ചോദ്യവും ഉയർന്നുവരില്ല–കൂടാതെ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്വത്ത് കാർഷിക സ്വത്താണ് – അതിനാൽ, പിന്തുടർച്ചയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് 1954 ലെ നിയമമാണ്, അതിനാൽ, 1956 ലെ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതിക്ക് ഒരു മുൻകാല പ്രാബല്യമുണ്ടെങ്കിൽ പോലും 1954 ലെ നിയമപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന പിന്തുടർച്ചയുടെ വ്യവസ്ഥകളിൽ യാതൊരു സ്വാധീനമോ സ്വാധീനമോ ഉണ്ടാകില്ല – വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത് അപ്പീൽ വാദികളെ സഹായിക്കില്ല – കൂടാതെ, 1954 ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്, അതേസമയം 1956 ലെ നിയമം ഒരു പൊതു നിയമമാണ് – 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പിന്റെ നിലനിൽപ്പോ അഭാവമോ പ്രധാനമല്ല – അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടുന്നു – ചട്ടങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം.

ചട്ടങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം – ഭേദഗതികൾ – പ്രവർത്തിക്കുന്നത് – മുന്നോട്ട് ബാധകമാകുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നവ – ഡൽഹി ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം, 1954– ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ച നിയമം, 1956 – 4(2) ആം വകുപ്പ് – ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ച (ഭേദഗതി) നിയമം, 2005 – 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കൽ – പ്രാബല്യം, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, 2005 ന് മുമ്പുള്ള പിന്തുടർച്ച ആരംഭിക്കുന്നതിന് – ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമം – 6(b), 6(c) വകുപ്പുകൾ – വ്യക്തിക്ക് മൂന്ന് ആൺമക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് മുൻപേ

Citation No. [2022] 15 SCR 500

മരണമടഞ്ഞു -1997 ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു - അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാർഷിക സ്വത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കം - വിധിച്ചു ; 2005 ലെ നിയമം (ഭേദഗതി) 09.09.2005 തീയതി നടപ്പിലാക്കുന്ന വരെ 4(2) ആം വകുപ്പ് ചട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു- ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പിന്തുടർച്ചാവകാശം 1997-ൽ ആരംഭിച്ചു, അതായത് 09.09.2005-ന് മുമ്പ്, 50-ാം വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിൻതുടർച്ചക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ പ്രസ്തുത വകുപ്പും 1956-ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പും കൂടി ചേർന്ന് വായിക്കുമ്പോൾ ഏകീകരിക്കപ്പെട്ട - ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6(ബി) വകുപ്പും 6(സി) വകുപ്പും കാരണം, 1956-ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ഉം ഒഴിവാക്കൽ 4(2) വകുപ്പിന്റെ മുൻ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല - 09.09.05-നോ അതിനുശേഷമോ ആരംഭിച്ച പിന്തുടർച്ചാവകാശങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ ഇല്ലാതാക്കലിന്റെ ഫലം ഉണ്ടാകൂ - പിൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ബാധകമാകുമെന്ന് പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കാത്ത പക്ഷവും നിയമനിർമ്മാണസഭ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത പക്ഷവും എല്ലാ ഭേദഗതികളും മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ബാധകമാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്നു.

ഡൽഹി ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം, 1954 - ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം, 1956- കാർഷിക ഭൂമിയുടെ അവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണം, ഒരു പ്രത്യേക നിയമം - വിധിച്ചു: കാർഷിക ഭൂമിയുടെ അവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമായതിനാൽ 1956 ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്നും 1954 ഒരു പൊതു നിയമമാണെന്നും ഉള്ള വാദം പൂർണ്ണമായും തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 വിരുദ്ധത - ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254

പാർലമെന്റും സംസ്ഥാന നിയമസഭയും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ (ലിസ്റ്റ് III) പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിരുദ്ധതയുടെ ചോദ്യം ഉയർന്നുവരൂ. ഈ കേസിൽ 1956 ലെയും 1954 ലെയും രണ്ട് നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ യഥാക്രമം ലിസ്റ്റ് III, ലിസ്റ്റ് II എന്നിവയിലെ എൻട്രികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ലിസ്റ്റ് III ലെ പ്രസക്തമായ എൻട്രികൾ എൻട്രി നമ്പർ 5 ഉം 7 ഉം ആണ്, അതേസമയം ലിസ്റ്റ് II ന്റെ എൻട്രി നമ്പർ 18 ഉം ആണ്. കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ (ലിസ്റ്റ് III) പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നടത്തിയ നിയമത്തിലെ വിരുദ്ധതയാണ് അനുച്ഛേദം 254 ന്റെ ഒരു വെറും വായന പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിന് പുറമെ, രണ്ട് നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിന് (ലിസ്റ്റ് III) കീഴിലാണെന്ന് ആദ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ വിരുദ്ധതയുടെ ചോദ്യം നിലവിൽ വരില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 1954 ലെ നിയമം ലിസ്റ്റ് III ൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തിനും ബാധകമല്ല, പക്ഷേ ലിസ്റ്റ് II ലെ എൻട്രി 18 ലേക്ക് ഇത് പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254 കണക്കിലെടുത്ത് വിരുദ്ധതയുടെ ഒരു ചോദ്യവും ഉയർന്നുവരില്ല. 1956 ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്നും 1954 ഒരു പൊതു നിയമമാണെന്നും ഉള്ള വാദത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗം പൂർണ്ണമായും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു.ഈ കോടതിയുടെ മാത്രമല്ല, വിവിധ ഹൈക്കോടതികളുടെയും നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ, കാർഷിക ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണവും ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡികകൾ 18-20][509-ജി - എച്ച് ; 510-ഇ -എഫ് ; 511-ബി -സി].

2.1 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കൽ:

Citation No. [2022] 15 SCR 500

2005 വരെ, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, 2005 ലെ ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ (ഭേദഗതി) നിയമം നടപ്പിലാക്കി 09.09.2005 വരെ , 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് നിയമത്തിൽ തുടർന്നു. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്വത്ത് കാർഷിക സ്വത്താണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല, അതിനാൽ, 1997 ൽ മുക്തിയാർ സിംഗ് മരിച്ച സമയത്ത്, ആ സമയത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമമനുസരിച്ച്, ആ തീയതിയിൽ അവകാശത്തിന്റെ (അനന്തരാവകാശം) വികേന്ദ്രീകരണം നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയും. 1997 ൽ 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് നിയമത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതും , അതിന്റെ തുടർന്നുള്ള ഇല്ലാതാക്കൽ അനന്തരാവകാശ അവകാശങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കില്ല, അത് ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ് ഇതിനകം തന്നെ സമാഹരിക്കുകയും രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ, വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത് അപ്പീൽ വാദികളെ സഹായിക്കില്ല. പിൻകാലത്തേക്ക് ബാധകമാകുമെന്ന് പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതും നിയമനിർമ്മാണ സഭ അപ്രകാരം ഉദ്ദേശിക്കാത്തതോ ആയ എല്ലാ ഭേദഗതികളും മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ബാധകമാകുമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ കേസിൽ , ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ നിന്ന് പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്ദേശ്യവുമില്ല. ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം, ഒരു നിയമത്തിന്റെ റദ്ദാക്കൽ അത്തരമൊരു നിയമത്തിന്റെ മുൻ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല. ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6(ബി), 6(സി) വകുപ്പുകൾ എന്നിവ കാരണം, 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) വകുപ്പ് ഒഴിവാക്കുന്നത് പറഞ്ഞ 4(2) വകുപ്പിന്റെ മുൻ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല. 4(2) ആം വകുപ്പ് 09.09.2005 തീയതി മുതലുള്ള പ്രാബല്യത്തോടെ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, നീക്കം ചെയ്തതിന്റെ ഫലം 2005.09.09-നോ അതിനുശേഷമോ ആരംഭിച്ച പിന്തുടർച്ചകൾക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകൂ. ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6(ബി) ഉം 6(സി) വകുപ്പ് പ്രകാരം റദ്ദാക്കൽ ,അപ്രകാരം റദ്ധാക്കിയ ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ മുൻ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല , കൂടാതെ നേടിയെടുത്തതോ സമ്പാദിച്ചതോ ആയ ഏതെങ്കിലും അവകാശത്തെയും ബാധിക്കില്ല. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, പിന്തുടർച്ച 2005.09.2005 ന് മുമ്പ് ആരംഭിച്ചുവെന്നു കരുതേണ്ടതാണ്, 1956 ലെ നിയമത്തിന്റെ 4(2) വകുപ്പിനോടൊപ്പം വായിച്ച പ്രസ്തുത 50 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം പിൻതുടർച്ചക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 4(2) നീക്കം ചെയ്തതിന് പിൻകാല പ്രാബല്യം ഉണ്ടാകില്ല. 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് നിലനിൽക്കുന്നതും അത് നീക്കം ചെയ്തതും ഈ കേസിൽ ഒരു സ്വാധീനവും ചെലുത്താത്തതിന് മറ്റൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. കാരണം, 1954 ലെ നിയമം കാർഷിക ഭൂമിയുടെ വിഭജനം, പരിധി, കൂടിയായ്മ കൈമാറ്റം എന്നീ കാർഷിക ഭൂമിയുടെ മേലുള്ള അവകാശങ്ങൾ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്, അതേസമയം 1956 ലെ നിയമം അതിന്റെ 2 ആം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു ഹിന്ദുവിന് മതം അനുസരിച്ച് പിന്തുടർച്ചാവകാശം നൽകുന്ന ഒരു പൊതു നിയമമാണ്. 1956 ലെ നിയമത്തിൽ 4(2)ആം വകുപ്പിന്റെ നിലനിൽപ്പോ അഭാവമോ അപ്രസക്തമായിരിക്കും. [ഖണ്ഡികകൾ 22-26][511-എഫ് -ജി ; 512 എ - ഡി ; 513-ജി - എച്ച് ; 514-എ - ബി]

3. ഈ കേസിൽ തർക്കത്തിലുള്ള വഹകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പിന്തുടർച്ചാവകാശം 1954 ലെ നിയമപ്രകാരമാണെന്ന് ഒരിക്കൽ വിധിച്ചാൽ, 1956 ലെ നിയമത്തിൽ പിൻകാല പ്രാബല്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും, 1954 ലെ നിയമപ്രകാരം പിന്തുടർച്ചാവകാശ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഭേദഗതിക്ക് യാതൊരു സ്വാധീനമോ സ്വാധീനമോ ഉണ്ടാകില്ല. മാത്രമല്ല, വിനീത ശർമ്മയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി 2005 ൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 6 ആം വകുപ്പിന് പിൻകാല പ്രായോഗികത

Citation No. [2022] 15 SCR 500

നൽകിയിട്ടുള്ളൂ. 4(2) ആം വകുപ്പ് റദ്ധാക്കിയത് പിൻകാല പ്രാബല്യമാക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രഖ്യാപനവും ഇല്ല. [ഖണ്ഡിക 27][514-ഡി -ഇ].

വാമൻ റാവു മുതൽപേർ vs. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **1981 2 എസ് സിസി 362 : [1981] 2 എസ് സി ആർ 1;** മെസ്സേഴ്സ്. ഇന്നൊവന്റീവ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ്. vs. ഐസിഐസിഐ ബാങ്ക് മുതൽപേർ . **(2018) 1 എസ് സിസി 407 : [2017] 8 എസ് സി ആർ 33;** എൽ.ആർ. ബ്രദേഴ്സ് ഇൻഡോ ഫ്ലോറ ലിമിറ്റഡ്. v. കമ്മീഷണർ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് **(2020) എസ് സി സി ഓൺലൈൻ SC 705;** ഹിതേന്ദ്ര വിഷ്ണു താക്കൂർ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം **(1994) 4 എസ് സി സി 602 : [1994] 1 സപ്ലൈ. എസ് സി ആർ 360;** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. സോറ സിംഗ് **(1992)1 എസ് സി സി 673 : [1991] 2 സപ്ലൈ. എസ് സി ആർ 478;** ശ്രീ ഭഗവതി സ്റ്റീൽ റോളിംഗ് മിൽസ് v. സിസിഇ **(2016) 3 എസ് സി സി 643 : [2015] 12 എസ് സി ആർ 332 - ആശ്രയിച്ചത്.**

ബാബു റാം vs. സന്തോഖ് സിംഗ് മുതൽപേർ **(2019) 14 എസ് സി സി 162 - ബാധകമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി.**

കേശവാനന്ദ ഭാരതി vs. കേരള സംസ്ഥാനം **1973 (4) എസ് സി സി 225 : [1973] സപ്ലൈ. എസ് സി ആർ 1;** ഐ .ആർ. കൊയ്ലോ (മരിച്ച) അനന്തരാവകാശികൾ വഴി Vs. തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം & മറ്റുള്ളവർ **(2007) 2 എസ് സി സി 1;** പർശാന്തി vs. ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ഓഫ് കൺസോളിഡേഷൻ **(1997) 11 എസ് സി സി 157 : (1998) 9 ജെ ടി 504;** വിനീത ശർമ്മ vs. രാകേഷ് ശർമ്മ & മറ്റുള്ളവർ **(2020) 9 എസ് സി സി 1 : [2020] 10 എസ് സി ആർ 135 - പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[1973] സപ്ലി.എസ് സി ആർ 1	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 7**
[2020] 10 എസ് സി ആർ 135	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 10(സി)**
[1981] 2 എസ് സി ആർ 1	**ആശ്രയിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 13**
[2017] 8 എസ് സി ആർ 33	**ആശ്രയിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 19**
1994] 1 സപ്ലി. എസ് സി ആർ 360	**ആശ്രയിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 23**
[1991] 2 സപ്ലി. എസ് സി ആർ 478	**ആശ്രയിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 23**
[2015] 12 എസ് സി ആർ 332	**ആശ്രയിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 24**

കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ്.

1. ഹൈക്കോടതിയിൽ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ സമർപ്പിച്ച ഈ സിവിൽ അപ്പീൽ, 1954 ലെ ഡൽഹി ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിലെ[1] 50(എ) വകുപ്പ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14, 15, 254, 21

1ഇവിടെ നിന്നും 1954 ലെ നിയമം എന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്

Citation No. [2022] 15 SCR 500

എന്നിവയുടെ അധികാരത്തിൽ കവിഞ്ഞതായതിനാൽ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് സമർപ്പിച്ച 2008 ലെ 2887-ാം നമ്പർ ഹർജി (സിവിൽ) തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പാസാക്കിയ 11.09.2009-ലെ വിധിയുടെയും ഉത്തരവിന്റെയും കൃത്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

വസ്തുതകൾ:

2. പ്രസ്തുത കേസിന്റെ വംശാവലി താഴെ പ്രകാരമാണ് :

ശ്രീ മുഖത്യർ സിംഗ്

(06.06.1997 ന് മരണപ്പെട്ടു)

മകൻ (1)	മകൻ (2) ശ്രീ ജഗദിഷ്	മകൻ (3)
ശ്രീ മഹീന്ദർ സിംഗ്	(1976 ൽ മരണപ്പെട്ടു)	ഈശ്വർ
(1975 ൽ മരണപ്പെട്ട)		(1985 ൽ മരണപ്പെട്ടു)

1.കുൽദീപ് (മകൻ)
2. കുൽബീർ (മകൻ)

വിധവ (1 ആം ഹർജിക്കാരി)
മകൾ (2 ആം ഹർജിക്കാരി)
മകൻ ജയദേവ് (3 ആം എതുകക്ഷി മകൻ
അമിത് (4 ആം എതുകക്ഷി)

Citation No. [2022] 15 SCR 500

മേൽപ്പറഞ്ഞ വംശാവലിയിൽ നിന്ന്, അപ്പീൽവാദികൾ ഈശ്വർ സിങ്ങിന്റെ വിധവയും മകളുമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്, അതേസമയം തർക്കിക്കുന്ന 3 ഉം 4 ഉം എതുകക്ഷികൾ ഈശ്വർ സിങ്ങിന്റെ ആൺമക്കളാണ്. മുക്തിയാർ സിംഗ് കൈവശം വച്ചിരുന്ന കാർഷിക സ്വത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് തർക്കം. അദ്ദേഹത്തിന് മഹീന്ദർ സിംഗ്, ജഗദീഷ് സിംഗ്, ഈശ്വർ സിംഗ് എന്നീ മൂന്ന് ആൺമക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് മരിച്ചവരാണ്. മുക്തിയാർ സിംഗ് 06.06.1997-ൽ മരിച്ചു, ഈശ്വർ സിങ്ങിന്റെ ശാഖയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശം 1954 ലെ നിയമത്തിലെ 50(എ) വകുപ്പ് പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരക്കുട്ടികൾക്ക് ലഭിച്ചു (ഈശ്വർ സിങ്ങിന്റെ മക്കൾ, അതായത് ജയ്ദേവ്, അമിത് – 3 ഉം 4 ഉം എതുകക്ഷികൾ). റവന്യൂ രേഖകൾ അതനുസരിച്ച് തിരുത്തി.

3. 1954 ലെ നിയമത്തിലെ 50 ആം വകുപ്പ് പുനർനിർമ്മിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും:

"50. **പുരുഷന്മാരിൽ നിന്നുള്ള പിന്തുടർച്ചയുടെ പൊതുവായ ക്രമം**. – 48, 52 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, പുരുഷനായ ഒരു ഭൂമിദാർ അല്ലെങ്കിൽ ആസാമി മരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയിന്മേൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അവകാശം താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്ന പിന്തുടർച്ചയുടെ ക്രമത്തിന് അനുസൃതമായി ലയിച്ചു സിദ്ധിക്കുന്നു:

എ) പുരുഷന്മാരുടെ പരമ്പരയിലുള്ള നേർവംശപരമ്പരയിലുള്ള പുരുഷന്മാരായ പിന്തുടർച്ചക്കാർ

മരിച്ചയാൾക്കും അയാൾക്കും ഇടയിൽ ഏതെങ്കിലും പുരുഷ പിൻഗാമി ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ഈ വിഭാഗത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിനും അവകാശം കിട്ടുന്നതല്ല :

കൂടാതെ, ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മരിച്ചയാൾക്ക് സിദ്ധിക്കുമായിരുന്ന ഓഹരി മുൻപേ മരിച്ചയാളുടെ എത്ര ചെറിയ മകനോ ആൺമക്കൾക്കോ അനന്തരാവകാശമായി ലഭിക്കുന്നതാണ്;

ബി) വിധവ

സി) പിതാവ്

ഡി) വിധവയായ അമ്മ, ;

ഇ) വിധവയായ രണ്ടാനമ്മ;

എഫ്) പിതാവിന്റെ പിതാവ്

ജി) വിധവയായ പിതാവിന്റെ അമ്മ ;

എച്ച്) പുരുഷന്മാരുടെ പരമ്പരയിലുള്ള നേർവംശപരമ്പരയിലുള്ള ഒരു പുരുഷ പിന്തുടർച്ചക്കാരന്റെ വിധവ

ഐ) മരിച്ചയാളുടെ അതേ പിതാവിന്റെ മകനായ സഹോദരൻ;

ജെ) അവിവാഹിതയായ സഹോദരി;

കെ) സഹോദരന്റെ മകൻ, മരിച്ചയാളുടെ അതേ പിതാവിന്റെ മകനായ സഹോദരൻ;

എൽ) പിതാവിന്റെ പിതാവിന്റെ മകൻ;

Citation No. [2022] 15 SCR 500

എം) സഹോദരന്റെ മകന്റെ മകൻ;

എൻ) അച്ഛന്റെ അച്ഛന്റെ മകന്റെ മകൻ;

ഒ) മകളുടെ മകൻ."

4. 3 ഉം 4 ഉം എതുകക്ഷികളോടൊപ്പം അനന്തരാവകാശത്തിൽ അവർക്ക് യാതൊരു അവകാശങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദികൾ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ, 1954 ലെ 50(എ) വകുപ്പിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തു.

5. ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച റിട്ട് ഹർജിയിൽ അവകാശപ്പെട്ട നിവൃത്തികൾ താഴെ പകർത്തിയിരിക്കുന്നു:

"എ) ഡൽഹി ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമത്തിലെ 50 ആം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (എ) ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം14, 15, 254, 21 എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക;

(ബി) അനുബന്ധം പി-3 ൽ വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്ന അവർക്ക് അനന്തരാവകാശമുള്ള വഹകളിൽ 3,4 എതുകക്ഷികൾക്ക് തുല്യമായി തന്നെ പിന്തുടർച്ചാവകാശം ഹർജിക്കാരായ "ഭൂമിദാറിനും" ഉണ്ടെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക;

(സി) നീതിയുടെ താൽപ്പര്യാർത്ഥം മറ്റേതെങ്കിലും നിവൃത്തി നൽകുക;

(ഡി) വ്യവഹാരച്ചെലവ് അനുവദിക്കുക."

6. ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള ചോദ്യം ചെയ്യൽ ഇനിപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളിലായിരുന്നു: (i)അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനം; (ii) ലോകമെമ്പാടും സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾ ശാക്തീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ വിവേചനം നേരിടുന്നു (iii) 1954 ലെ നിയമത്തിന് മീതെ 1956 ലെ ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമം[2] നിലനിൽക്കും.

7. **കേശവാനന്ദ ഭാരതി vs. കേരള സംസ്ഥാനം**[3] എന്ന കേസിലെ വിധി വരുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ 1954 ലെ നിയമം ഭരണഘടനയുടെ ഒമ്പതാം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിവിധ സമർപ്പണങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും , ഇത്തരം നിയമനിർമ്മാണത്തിന് പ്രതിരോധശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 31(ബി) കണക്കിലെടുത്ത്, 11.09.2009 ലെ അപവദിത വിധിന്യായ പ്രകാരം റിട്ട് ഹർജി തള്ളി. ഇതിൽ പരാതിയുള്ളതിനാൽ, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

8. തുടക്കത്തിൽ, 3 ഉം 4 ഉം എതുകക്ഷികൾ ഹാജരായിരുന്നു. അതിനുശേഷം കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാൻ അഡ്വക്കേറ്റ് ഓൺ റെക്കോർഡ് ഒരു ഐ.എ. ബോധിപ്പിച്ചു . 05.05.2022 ന് അത്തരമൊരു ഐ.എ. അനുവദിച്ചു.

കോടതിയെ സഹായിക്കുന്നതിനായി അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ആനന്ദ് യാദവിനെ അമിക്കസ് ക്യൂറിയായി നിയമിച്ചു.

2ഇവിടെ നിന്നും 1956 ലെ നിയമം എന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്

3 1973(4) എസ് സിസി 225

9. അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകനും അമിക്കസും മുന്നോട്ടുവച്ച വാദങ്ങൾ നമുക്ക് ചുരുക്കമായി ശ്രദ്ധിക്കാം.

അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദങ്ങൾ:

10. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെയാണ്:

എ. വ്യക്തമായ സഹജവിരോധം ഉള്ളതിനാൽ , 1956 ലെ നിയമത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പിന്തുടർച്ച, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254 പ്രകാരം 1954 ലെ നിയമത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പിന്തുടർച്ചയെക്കാൾ നിലനിൽക്കും.

ബി. 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് 2005 ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ ഇല്ലാതാക്കിയതിനാൽ, ആയതിപ്പോൾ 1956 ലെ നിയമത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ 1954 ലെ നിയമത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന പിന്തുടർച്ചയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ല.

സി. **വിനീത ശർമ്മ vs. രാകേഷ് ശർമ്മ മുതൽപേർ**[4] എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന് ശേഷം, 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് റദ്ദാക്കുന്നത് മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടാണെന്നും 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 6 ആം വകുപ്പിലെ ഭേദഗതി മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടു കൂടിയാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഡി. ലിംഗഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തമായ വിവേചനം ഉള്ളതിനാൽ 1954 ലെ നിയമത്തിലെ 50(എ) വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ഉം 15 ഉം ലംഘിക്കുന്നതാണ്.

ഇ. 1956 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകും എന്ന നിർദ്ദേശത്തിന് **ബാബു റാം vs. സന്തോഖ് സിംഗ് മുതൽപേർ**[5] എന്ന കേസിലെ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചു.

എതുകക്ഷിയുടെ (അമിക്കസ്) വാദങ്ങൾ:

11. എതുകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി, അമിക്കസ് താഴെപ്പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു, അവ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

എ. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 31(എ), 31(ബി) എന്നിവയുടെയും 1964 മുതൽ ഭരണഘടനയുടെ ഒമ്പതാം ഷെഡ്യൂളിൽ വരുന്ന 1954 ലെ നിയമത്തെയും കണക്കിലെടുത്ത് 1954 ലെ നിയമത്തിലെ 51 മുതൽ 53 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ അനുച്ഛേദം 14 ഉം 15 ഉം ലംഘനമാണെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

ബി. ആമുഖത്തിലും നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവനയിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ 1954 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ രാജ്യത്തുടനീളമുള്ള കാർഷിക ഭൂമിയുടെ സ്ഥിരതാമസ പിന്തുടർച്ചാവകാശവുമായി യോജിച്ചതാണ്.

സി . 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പിന്റെ റദ്ധാക്കൽ 1954 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കുന്നില്ല.

ഡി. 1956 നിയമം ഒരു പൊതു നിയമമാണ്, അതേസമയം 1954 നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്, അതിനാൽ, കാർഷിക ഭൂമിയുടെ കാര്യത്തിൽ 1954 നിയമം പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തെ നിയന്ത്രിക്കും.

4 (2020) 9 എസ് സിസി 1

5 (2019) 14 എസ് സിസി 1

Citation No. [2022] 15 SCR 500

ഇ . 1954 ലെ നിയമപ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള പിന്തുടർച്ചാവകാശം ഏകീകൃത സിവിൽ കോഡിലേക്കുള്ള ഒരു നീക്കമാണ്, കാരണം പിന്തുടർച്ചാവകാശം എല്ലാ ഭ്രവുടമകൾക്കും ബാധകമാണ്, മതം, ജാതി അല്ലെങ്കിൽ മതം പരിഗണിക്കുകയോ , ഏതെങ്കിലും മതത്തിന്റെ വ്യക്തി നിയമങ്ങൾക്ക് ഒരു അപവാദവും സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

എഫ്. പതിറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു നിയമം ലംഘിക്കരുത്.

12. 1954 ലെ നിയമത്തിലെ 50(എ) വകുപ്പിന്റെ സാധുത, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 13, 14, 19, 21, 254 എന്നിവയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

13. വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹർജിക്കാരായിരുന്ന അപ്പീൽ വാദികൾ **(i) കേശവാനന്ദ ഭാരതി(ii) വാമൻ റാവു മുതൽപേർ vs യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ**[6] **(iii) ഐ.ആർ. കൊയ്ലോ (മരിച്ചു) എൽ.എസ്. വേഴ്സസ്. തമിഴ്നാട് സ്റ്റേറ്റ് മുതൽപേർ**[7] എന്നീ കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു. ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായങ്ങൾ വിശദമായി കൈകാര്യം ചെയ്തു, ആശ്രയിച്ചിരുന്ന വിധിന്യായങ്ങളൊന്നും അപ്പീൽ വാദികൾക്ക് സഹായകരമായിരുന്നില്ല എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ അന്തിമ വിശകലനം. **കേശവാനന്ദ ഭാരതിയുടെ** കേസിൽ 24.04.1973 ലെ വിധിന്യായത്തിന് മുമ്പ് ഭരണഘടനയുടെ ഒമ്പതാം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 31 ബി പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നായിരുന്നു ഈ കോടതിയുടെ സ്ഥിരമായ നിലപാട്, അതിനാൽ, 1954 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ സാധുതയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത് പരാജയപ്പെടണം.

14. മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഹൈക്കോടതി നൽകിയ ന്യായവാദം, മുകളിൽ പരാമർശിച്ച കോടതി വിധികളുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനമാണ്, അതിനാൽ യാതൊരു ഇടപെടലും ആവശ്യമില്ല. അപ്പീൽ വാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ന്യായവാദത്തിനെതിരെ ഒരു വെല്ലുവിളിയും ഇല്ലെന്നും ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ മറ്റ് വാദങ്ങൾ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതേ വാദം ഉന്നയിച്ചതിനാൽ, അവ ഇനി മുതൽ പരിഗണിക്കും.

15. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടിയും എതുകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടിയും അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഇനി നമുക്ക് പരിഗണിക്കാം.

I. സഹജവിരോധം – ഭരണഘടനയുടെ 254 ആം അനുച്ഛേദം

16. 1956 ലെ നിയമം പാർലമെന്റ് പാസാക്കിയതാണെന്നും 1954 ലെ നിയമം ഒരു സംസ്ഥാന നിയമമാണെന്നും ആയതിനാൽ 1954 ലെ നിയമം ഭരണഘടനയുടെ 254 ആം അനുച്ഛേദപ്രകാരം ബാധിക്കപ്പെടുമെന്നും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിക്കുന്നു. 1956 ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്നും 1954 ലെ നിയമം ഒരു പൊതു നിയമമാണെന്നും വാദിക്കുന്നു.

17. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254 ഇപ്രകാരം പറയുന്നു :

“254. പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളും സംസ്ഥാന നിയമസഭകൾ നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേട്

6 1981 2 എസ് സിസി 362

7 (2007) 2 എസ് സിസി 1

Citation No. [2022] 15 SCR 500

(1) ഒരു സംസ്ഥാന നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥ പാർലമെന്റിന് നടപ്പിലാക്കാൻ അധികാരമുള്ള പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയ്ക്കോ, കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ സംബന്ധിച്ച നിലവിലുള്ള നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയ്ക്കോ എതിരാണെങ്കിൽ, ക്ലോസ് (2) ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച നിയമം, ആ സംസ്ഥാന നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച നിയമത്തിന് മുമ്പോ ശേഷമോ പാസാക്കിയതാണെങ്കിൽ പോലും , അല്ലെങ്കിൽ, സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, നിലവിലുള്ള നിയമം നിലനിൽക്കുകയും, സംസ്ഥാന നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച നിയമം, അസാധുവാക്കലിന്റെ പരിധി വരെ, അസാധുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

(2) കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിനെക്കുറിച്ച് ഒരു സംസ്ഥാന നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച ഒരു നിയമത്തിൽ, ആ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പാർലമെന്റ് നിർമ്മിച്ച ഒരു മുൻ നിയമത്തിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള ഒരു നിയമത്തിലെയോ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ആ സംസ്ഥാന നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച നിയമം, അത് രാഷ്ട്രപതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ സംസ്ഥാനത്ത് നിലനിൽക്കും:

എന്നാൽ, ഈ ഉപവകുപ്പിലെ ഒന്നും തന്നെ, സംസ്ഥാന നിയമസഭ നിർമ്മിച്ച നിയമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, ഭേദഗതി ചെയ്യൽ, വ്യത്യാസം വരുത്തൽ അല്ലെങ്കിൽ റദ്ദാക്കൽ എന്നിവയുൾപ്പെടെ അതേ വിഷയത്തിൽ ഏത് സമയത്തും ഏതെങ്കിലും നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പാർലമെന്റിനെ തടയില്ല.

18. പാർലമെന്റും സംസ്ഥാന നിയമസഭയും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ (ലിസ്റ്റ് III) പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ നിയമം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സഹജവിരോധത്തിന്റെ ചോദ്യം ഉയർന്നുവരൂ. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ 1956 ലെയും 1954 ലെയും രണ്ട് നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ യഥാക്രമം ലിസ്റ്റ് III ലെയും ലിസ്റ്റ് II ലെയും എൻട്രികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലിസ്റ്റ് III ലെ പ്രസക്തമായ എൻട്രികൾ എൻട്രി നമ്പർ 5 ഉം 7 ഉം ആണ്, അതേസമയം ലിസ്റ്റ് II ലെ പ്രസക്തമായ എൻട്രി നമ്പർ 18 ഉം ആണ്. പ്രസ്തുത എൻട്രികൾ താഴെ പുനർനിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു:

"ലിസ്റ്റ് II – സംസ്ഥാന ലിസ്റ്റ്

എൻട്രി 18: ഭൂമി, അതായത്, ഭൂമിയിലുള്ളതോ ഭൂമിയുടെ മേലുള്ളതോ ആയ അവകാശം, ഭൂവുടമയുടെയും കുടിയാൻമാരുടെയും ബന്ധം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭൂവുടമസ്ഥാവകാശങ്ങൾ, വാടക പിരിവ്; കൃഷിഭൂമിയുടെ കൈമാറ്റവും അന്യാധീനപ്പെടുത്തലും; ഭൂമി മെച്ചപ്പെടുത്തലും കാർഷിക വായ്പകളും; കോളനിവൽക്കരണം.

ലിസ്റ്റ് III – കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റ്

എൻട്രി 5: വിവാഹവും വിവാഹമോചനവും; ശിശുക്കളും പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരും; ദത്തെടുക്കൽ; വിൽപത്രങ്ങൾ, പാരമ്പര്യവും പിന്തുടർച്ചയും; കൂട്ടുകുടുംബവും വിഭജനവും; ഈ ഭരണഘടന ആരംഭിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ജുഡീഷ്യൽ നടപടികളിലെ കക്ഷികളെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവരുടെ വ്യക്തിനിയമത്തിന് വിധേയമാണ്.

XXX XXX XXX

Citation No. [2022] 15 SCR 500

എൻട്രി 7: ഏജൻസി,പങ്കാളിത്തം എന്നിവ ഉൾപ്പടെയുള്ള കരാറുകൾ കാര്യേജ് കരാറുകൾ, മറ്റ് പ്രത്യേക രൂപത്തിലുള്ള കരാറുകൾ , എന്നാൽ കാർഷിക ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കരാറുകൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.

19. കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ (ലിസ്റ്റ് III) വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിർമിച്ചിട്ടുള്ള നിയമത്തിലെ സഹജവിരോധത്തെയാണ് അനുച്ഛേദം 254 ന്റെ ലളിതമായ വായന കൊണ്ട് പ്രതിഫലിക്കുന്നത് എന്നതിന് പുറമെ , രണ്ട് നിയമങ്ങളും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിന് (ലിസ്റ്റ് III) കീഴിലാണെന്ന് ആദ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ സഹജവിരോധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം നിലവിൽ വരില്ലെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ, **എം/എസ് ഇന്നൊവന്റീവ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് vs. ഐസിഐസിഐ ബാങ്ക് മുതൽപേർ**[8] എന്നീ കേസിൽ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി നിർദ്ദേശിച്ച നിയമം പരാമർശിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന എന്നീ രണ്ട് നിയമങ്ങളും കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ (ലിസ്റ്റ് III) എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആദ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ സഹജവിരോധത പരിശോധിക്കുന്ന ചോദ്യം ബാധകമല്ലെന്ന് അതിൽ പറയുന്നു. തൽഫലമായി, അനുച്ഛേദം 254 നിലവിലെ കേസിന് ബാധകമല്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ഖണ്ഡിക 51 ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്ത ശേഷം നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 51.1 എന്ന നിർദ്ദേശം പ്രസക്തമാണ്, അത് ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു:

"51. അതിനാൽ, മുകളിൽ പരാമർശിച്ച കേസ് നിയമം ഇനിപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു:

51.1. പാർലമെന്ററി (അല്ലെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള നിയമം) സംസ്ഥാന നിയമവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ഏഴാം ഷെഡ്യൂളിലെ ലിസ്റ്റ് III-ൽ പരാമർശിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ മാത്രമേ അനുച്ഛേദം 254 പ്രകാരമുള്ള സഹജവിരോധം ഉണ്ടാകൂ.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 1954 ലെ നിയമം ലിസ്റ്റ് III-ൽ പട്ടികപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തിനും ബാധകമല്ല, പക്ഷേ അത് ലിസ്റ്റ് II-ലെ എൻട്രി 18-ൽ പരാമർശിക്കപ്പെടും. അതിനാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254 കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ സഹജവിരോധത്തെ പറ്റി ഒരു ചോദ്യവും ഉയർന്നുവരില്ല.

20. 1956 ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്നും 1954 ഒരു പൊതു നിയമമാണെന്നും വാദിക്കുന്നതിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗം പൂർണ്ണമായും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ കോടതിയുടെ മാത്രമല്ല, വിവിധ ഹൈക്കോടതികളുടെയും നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ, കാർഷിക ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണവും ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. **പാർശാന്തി വേഴ്സസ് കൺസോളിഡേഷൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ**[9] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒരു വിധിന്യായം പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്.

II. 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് റദ്ധാക്കൽ :

21. 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു:

"**4. നിയമത്തിന്റെ അതിപ്രഭാവ ഫലം:**

(1) .....

8 (2018) 1 എസ് സിസി 407 പേജ് 450, പാരാ 50-51

9 (1997) 11 എസ് സി സി 157

Citation No. [2022] 15 SCR 500

(2) സംശയനിവാരണത്തിനായി, കാർഷിക ഭൂമിയുടെ വിഭജനം തടയുന്നതിനോ പരിധി നിശ്ചയിക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഭൂമിയുടെ വാടക അവകാശങ്ങളുടെ വികേന്ദ്രീകരണത്തിനോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന, തത്സമയത്ത് നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഈ നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒന്നും ബാധിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

22. 2005 വരെ, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 09.09.2005-ൽ 2005-ലെ ഹിന്ദു പിന്തുടർച്ചാവകാശ (ഭേദഗതി) നിയമം നടപ്പിലാക്കിയതു വരെ , മകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ നിയമത്തിൽ തുടർന്നു. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്വത്ത് കാർഷിക സ്വത്താണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല, അതിനാൽ, 1997-ൽ മുക്ത്യാർ സിംഗ് മരിച്ച സമയത്ത്, ആ സമയത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമമനുസരിച്ച്, ആ തീയതിയിൽ അവകാശ സംക്രമണം (അനന്തരാവകാശം) നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയും. 1997-ൽ 1956-ലെ നിയമത്തിൽ 4(2) ആം വകുപ്പ് വളരെയധികം ഉണ്ടായിരുന്നതും , അതിന്റെ തുടർന്നുള്ള ഇല്ലാതാക്കൽ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ് ഇതിനകം തന്നെ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടതും രൂപപ്പെടുത്തിയതുമായ അനന്തരാവകാശ അവകാശങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കില്ല. അതിനാൽ, വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 1956-ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത് അപ്പീൽ വാദികളെ സഹായിക്കില്ല.

23. എല്ലാ ഭേദഗതികളും മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ബാധകമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായി വ്യക്തമാക്കാത്തതോ അല്ലെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ നിയമസഭ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത പക്ഷമോ എല്ലാ ഭേദഗതികളും ഭാവിയിലേക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകൂ എന്ന് നന്നായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിപ്പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്:

[**എൽ.ആർ. ബ്രദേഴ്സ് ഇൻഡോ ഫ്ലോറ ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ കമ്മീഷണർ എക്സൈസ്**[10] **; ഹിതേന്ദ്ര വിഷ്ണു താക്കൂർ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം**[11]**; യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. സോറ സിംഗ്**[12].]

ഈ കേസിൽ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ നിന്ന് പ്രതിഫലിക്കുന്ന അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യമില്ല.

24. ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം, ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ റദ്ദാക്കൽ അത്തരമൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ മുൻകാല പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല. **ശ്രീ ഭഗവതി സ്റ്റീൽ റോളിംഗ് മിൽസ് v. സിസിഇ**[13] എന്ന കേസിൽ, റദ്ദാക്കലിനെ ഒരു ഒഴിവാക്കലായി കണക്കാക്കണമെന്നും ജനറൽ ക്ലോസ് ആക്ടിലെ 6 ആം വകുപ്പ് ഒരു റദ്ധാക്കലിന് ബാധകമാകുന്നതുപോലെ തന്നെ ഒരു ഒഴിവാക്കലിനും ബാധകമാകുമെന്നും കോടതി വിധിച്ചു. ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6(ബി) വകുപ്പും ഉം 6(സി) വകുപ്പും കാരണം, 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) വകുപ്പിന്റെ ഒഴിവാക്കൽ പ്രസ്തുത 4(2) വകുപ്പിന്റെ മുൻകാല പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടിലെ ഖണ്ഡികകൾ 12 ഉം 13 ഉം താഴെ പുനർനിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു:

"12. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്, ജനറൽ ക്ലോസസ് നിയമത്തിലെ 6 ആം വകുപ്പ് ഏതെങ്കിലും നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ റദ്ദാക്കലിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, അത് കേവലം നിയമനിർമ്മാണത്തെ മാത്രമല്ല, ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയെയും പരാമർശിക്കുന്നു

10 (2020) എസ് സിസി ഓൺലൈൻ എസ് സി 705, പാരാ 27

11 (1994) 4 എസ് സിസി 602 പാരാ 26;

12 (1992) 1 എസ് സിസി 673 പാരാ 12

13 (2016) 3 എസ് സിസി 643 പാരാ 26

Citation No. [2022] 15 SCR 500

എന്നാണ്. അതിനാൽ, ഒരു നിയമത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇല്ലാതാക്കിയാൽ, 6 ആം വകുപ്പ് എന്നിരുന്നാലും ബാധകമാകുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. രണ്ടാമതായി, ഫൈബർ ബോർഡ് വിധിന്യായത്തിൽ ഹാൽസ്ബറിയുടെ നിയമങ്ങളിലെ ഒരു ഭാഗം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, "ഒഴിവാക്കൽ" എന്ന പ്രയോഗം ഒരു നിയമനിർമ്മാണമോ അതിന്റെ ഭാഗമോ റദ്ദാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പദ രൂപമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വില്യം സി.ബർട്ടൺ, 1979 പതിപ്പ് എഴുതിയ ലീഗൽ തെസോറസ് (ഡീലക്സ് എഡിഷൻ) ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. "ഇല്ലാതാക്കുക" എന്ന പ്രയോഗത്തെ തെസോറസ് ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു:

> "ഇല്ലാതാക്കുക:– മായ്ക്കുക, റദ്ദാക്കുക, സെൻസർ ചെയ്യുക, വെട്ടുക, മുറിച്ചു കടക്കുക , മുറിക്കുക, കളയുക , നീക്കം ചെയ്യുക, ഒഴിവാക്കുക, തിരുത്തുക, പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുക, ലോപിക്കുക, ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക, നശിപ്പിക്കുക , മായ്ക്കുക, വിച്ഛേദിക്കുക , പുറത്താക്കുക, തുടച്ചുമാറ്റുക, വേരോടെ പിഴുതുകളയുക,ഒഴിവാക്കുക, വിട്ട് കളയുക , വിച്ഛേദിച്ചു തിരുത്തുക, നശിപ്പിക്കുക, വിട്ടുകളയുക , നീക്കം ചെയ്യുക , നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യുക, തിരുത്തുക , വെട്ടി കളയുക , കളയുക , ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക , തുടച്ചു നീക്കുക "

അതുപോലെ "ഒഴിവാക്കുക" എന്ന പദപ്രയോഗത്തെയും ഈ തെസുറസ് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

> "ഒഴിവാക്കുക:– ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക, അവഗണിക്കുക, മാറ്റിവയ്ക്കുക, എണ്ണുക, മുറിക്കുക, ഇല്ലാതാക്കുക, ഉപേക്ഷിക്കുക, ഒഴിഞ്ഞുമാറുക , ഉപേക്ഷിക്കുക , ഒഴിവാക്കുക , ചെയ്യുവാൻ പരാജയപ്പെടുക , ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ പരാജയപ്പെടുക , ചേർക്കുവാൻ പരാജയപ്പെടുക , പരാമർശിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുക, വിട്ടു പോവുക , ചെയ്യാതെ വിട്ടുപോവുക , വിട്ട് കളയുക , അനുവദിക്കുക , ഒഴിവാക്കാൻ അനുവദിക്കുക , വിട്ട് കളയുക , അവഗണിക്കുക , വിട്ടു പോവുക , മാറ്റി വക്കുക , വിട്ടു കളയുക , മറികടക്കുക , അവഗണിക്കുക , ഒഴിവാക്കുക ."

"റദ്ദാക്കുക" എന്ന പ്രയോഗത്തെ ഇങ്ങനെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു:

> "റദ്ദാക്കുക:– നീക്കിക്കളയുക, റദ്ദാക്കൽ ,അതികൃതമായി റദ്ദാക്കൽ,വ്യർത്ഥമാക്കുക, വർജ്ജിക്കുക,ഉപേക്ഷിക്കുക,നിഷേധിക്കുക,അസാധുവും ശൂന്യമായും പ്രഖ്യാപിക്കുക, എടുത്തു കളയുക ,തുടച്ചു നീക്കുക ,ഔപചാരികമകായി പിൻവലിക്കുക, അസാധുവാക്കുക ,മേലധികാരം പ്രയോഗിച്ചു റദ്ദുചെയ്യുക,റദ്ധാക്കുക ,മടക്കിയെടുക്കുക, അസാധുവാക്കുക, ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക ,ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക ,നിഷേധിക്കുക,വിപരീതമാക്കുക, ദുർബലപ്പെടുത്തുക,ദുർബലപ്പെടുത്തുക ,മാറ്റുക,വ്യർത്ഥമാക്കുക, പിൻവലിക്കുക

13. "ഇല്ലാതാക്കുക", "ഒഴിവാക്കുക",, "റദ്ദാക്കുക" എന്നീ മൂന്ന് പദപ്രയോഗങ്ങളുടെ സംയോജിത വായനയിൽ, "ഇല്ലാതാക്കുക", "ഒഴിവാക്കുക" എന്നിവ പരസ്പരം മാറിമാറി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകും, അതിനാൽ "റദ്ദാക്കുക" എന്ന പദപ്രയോഗം

"ഇല്ലാതാക്കുക" എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് അതിന്റെ അറിവിന്റെ പരിധിയിൽ ഒരു ഒഴിവാക്കലായും വരും. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, "റദ്ദാക്കുക" എന്നത് തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്നും അതേസമയം ഒരു "ഒഴിവാക്കൽ" ഭാവിയിൽ മാത്രമാണെന്നുമുള്ള വാദത്തിൽ നമുക്ക് ഒരു സാരാംശവും കണ്ടെത്താനാവില്ല. അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ നിഷേധിക്കാത്ത "ഇല്ലാതാക്കുക" എന്ന പദപ്രയോഗം

Citation No. [2022] 15 SCR 500

"റദ്ധാക്കുക" എന്നാവുകയാണെങ്കിൽ , ഹാൽസ്ബറിയുടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നിയമങ്ങളും ഇവിടെ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമ നിഘണ്ടുവും സംയോജിത വായന ഒരേ ഫലത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്, അതായത്, ഒരു "ഒഴിവാക്കൽ" എന്നത് "ഇല്ലാതാക്കൽ" എന്നതിന് തുല്യമായ ഒരു റദ്ദാക്കലാണ്.

25. 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കൽ 09.09.2005 മുതൽ നടപ്പിൽ വന്നു. അതിനാൽ, ഇല്ലാതാക്കലിന്റെ ഫലം 09.09.2005-നോ അതിനുശേഷമോ ആരംഭിച്ച പിന്തുടർച്ചകൾക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകൂ. കാരണം, ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമത്തിലെ 6(ബി) ഉം 6(സി) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം,റദ്ധാക്കൽ അപ്രകാരം റദ്ദാക്കിയ ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ മുൻകാല പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല, അങ്ങനെ റദ്ദാക്കിയ ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ മുൻകാല പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല, അങ്ങനെ നേടിയതോ സമ്പാദിച്ചതോ ആയ ഏതെങ്കിലും അവകാശത്തെ ബാധിക്കില്ല. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, പിന്തുടർച്ച 09.09.2005-ന് മുമ്പ് തുറന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതേണ്ടതാണ്, 1956-ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പിനോടൊപ്പം വായിക്കേണ്ട 50 ആം വകുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിൻതുടർച്ചക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥടികമായി. അതിനാൽ, 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കലിന് മുൻകാല പ്രാബല്യം ഉണ്ടാകില്ല.

26. 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പിന്റെ നിലനിൽപ്പും അത് ഇല്ലാതാക്കലും ഈ കേസിൽ ഒരു സ്വാധീനവും ചെലുത്തില്ല എന്നതിന് മറ്റൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. കാരണം, മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ 1954 ലെ നിയമം, കാർഷിക ഭൂമിയുടെ വിഭജനം, പരിധി, കുടിയാൻ അവകാശങ്ങളുടെ വിഭജനം എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്, അതേസമയം 1956 ലെ നിയമം ഒരു പൊതു നിയമമാണ്, അതിന്റെ 2 ആം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മതം അനുസരിച്ച് ഒരു ഹിന്ദുവായ ഒരാൾക്ക് പിന്തുടർച്ചാവകാശം നൽകുന്നു. 1956 ലെ നിയമത്തിൽ 4(2) വകുപ്പിന്റെ നിലനിൽപ്പോ അഭാവമോ അപ്രസക്തമായിരിക്കും.

III. വിനീത ശർമയുടെ കേസിൽ നൽകിയ വിധിയുടെ ഫലം:

27. 6 ആം വകുപ്പിലെ ഭേദഗതിയുടെയും 1956 ലെ നിയമത്തിൽ നിന്ന് 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്റെയും പ്രയോഗക്ഷമത മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമെന്നുമുള്ള അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ മുന്നോട്ടുവച്ച വാദവും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് സഹായകരമല്ല. പ്രസ്തുത കേസിൽ പ്രസ്തുത സ്വത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പിന്തുടർച്ച 1954 ലെ നിയമപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, 1956 ലെ നിയമത്തിൽ ഏതൊരു ഭേദഗതിക്കും മുൻകാല പ്രാബല്യമുണ്ടെങ്കിൽ പോലും 1954 ലെ നിയമപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന പിന്തുടർച്ചയുടെ വ്യവസ്ഥകളിൽ യാതൊരു സ്വാധീനമോ സ്വാധീനമോ ഉണ്ടാക്കില്ല. മാത്രമല്ല, **വിനീത ശർമ്മയുടെ** വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതി 2005 ൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത 1956 ലെ നിയമത്തിലെ 6 ആം വകുപ്പിന് മാത്രമേ മുൻകാല പ്രാബല്യം നൽകിയിട്ടുള്ളൂ. 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രഖ്യാപനവും ഇല്ല. അതിനാൽ, ഈ വാദവും പരാജയപ്പെടുന്നു.

IV. ലിംഗ പക്ഷപാതം/ സ്ത്രീ ശാക്തീകരണം:

28. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ഒമ്പതാം ഷെഡ്യൂളിൽ പ്രസ്തുത നിയമം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, 1954 ലെ നിയമത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഒരിക്കൽ ശരിവച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഈ വാദവും നിലനിൽക്കില്ല.

V. ബാബു റാമിന്റെ കേസിലെ വിധിയുടെ പ്രഭാവം:

Citation No. [2022] 15 SCR 500

29. **ബാബു റാമിന്റെ** കേസിലെ വിധിയെ ആശ്രയിക്കുന്നത് അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒരു സഹായവുമല്ല. ലിസ്റ്റ് II ലെ എൻടി 18 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണവുമില്ലാത്ത ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട **ബാബു റാമിന്റെ** കേസ്, അതായത് ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് കാർഷിക ഭൂമിയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രാദേശിക നിയമനിർമ്മാണവുമില്ല. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് കാർഷിക ഭൂമിയുടെ പിന്തുടർച്ച 1956 ലെ നിയമപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചത്. ഏഴാം ഷെഡ്യൂളിലെ എൻടി 18 ലിസ്റ്റ് II ലെ മേഖല ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, കാർഷിക ഭൂമിയുടെ മേലുള്ള അവകാശങ്ങൾ അതു പ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമായിരുന്നുവെന്ന് **ബാബു റാമിന്റെ** വിധിന്യായത്തിൽ തന്നെ ഈ കോടതി തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യയോഗ്യമാണ്. പ്രസക്തമായ 21, 22 ഖണ്ഡികകൾ ഇവിടെ പുനർനിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു:

> "21. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കാർഷിക ഭൂമിയിലെ അവകാശത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയം ഹിമാചൽ പ്രദേശിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണമോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം നിയമനിർമ്മാണം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 254 പ്രകാരമുള്ള തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിലനിൽക്കണമെന്നോ ആർക്കും വാദമില്ല. ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിയമത്തിലെ 22 ആം വകുപ്പ് മാത്രമേ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. അതിനാൽ, സംസ്ഥാനത്തെ കാർഷിക ഭൂമിയുടെ പിന്തുടർച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിയമത്തിലെ 22 ആം വകുപ്പ് പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചത് തികച്ചും ശരിയാണ്."
>
> 22. ഒരു കാർഷിക ഭൂമിയുടെ അനന്തരാവകാശം നിയമത്തിലെ 22 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം മറ്റൊരു വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, അത് ഒഴിവാക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, കാർഷിക കൈവശാവകാശങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാടക അവകാശങ്ങളുടെ സംക്രമണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസുകളിൽ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ, നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള അതിന്റെ പ്രഭാവം, കാർഷിക ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തിന്റെ പൊതുവായ മേഖല നിയമത്തിലെ 22 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുമായിരുന്നെങ്കിലും , കൃഷി സ്ഥലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാടക അവകാശങ്ങളുടെ സംക്രമണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 22 ആം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ലെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ബോംബെ ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ നിഗമനത്തിൽ തികച്ചും ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ 4(2) ആം വകുപ്പ് ഇല്ലാതാക്കിയതോടെ, നിയമത്തിലെ 22 ആം വകുപ്പിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു ഒഴിവുകഴിവുമില്ല. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിന്റെ ആ വശം പരിഗണിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരല്ല. "

30. മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാരണങ്ങളാലും, അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ച് തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവില്ല.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ

(സഹായിച്ചത് : ദീപക് പൻവാർ , എൽ സി ആർ എ) അപ്പീൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു.

Citation No. [2022] 15 SCR 500